

Az iskolák hírei

Búzaszemes gyerekek a pozsonyi csata emlékkövénél

BÚASZEM ISKOLA

Éljen az élet!

Két éve hagyomány, hogy a ledolgozandó szombatokon a Búaszem minden osztálya tanulmányi kirándulásra megy. Ilyenkor tehát nem az iskolapad-

ban tanulnak a gyerekek, hanem abban a világban, amely legalább annyi ismeretet kínál, mint a tankönyvek és a munkafüzetek lapjai. A kirándulásokra előre felkészülnek a tanórákon, a látottakat pedig később feldolgozzák.

Októberben a legkisebbek a Margitszigeten fedezték fel környezetüket, a második osztályosok Gödön néztek körül, mégpedig úgy, hogy előtte felkészültek helyismeretből és a mondák segítségével a történelemből. Így a pozsonyi csata emlékkövét vagy a 48-as hősök emlékhelyét már úgy nézhették meg, hogy sok mindent tudtak az elődök tetteiről, amelyekhez nekik is hűnek kell maradniuk.

A harmadik osztályos Napsugarak a rádi Cseke-dűlő környékén ma-

dárhangokat és növényeket határoztak meg, s meglátogatták az ott lévő kápolnaromot is. A negyedikesek a szigethalmi Emese parkban ismerkedtek őseink életével, az ötödikesek Budapest nevezetes helyszínein jártak, a hatodikosok a vácrátóti arborétumban a Biblia növényeit tekintették meg. A hetedik osztályosok előre felkészültek a magyar tájegységek parasztházaiból, népi kultúrájából, s ezután látogattak el a szentendrei skanzenbe. A nyolcadikosok a természetvédelem jegyében látogattak a Fővárosi Állatkertbe, bővítve ismereteiket a Biblia állatairól. Éljen az élet! – mondhatnánk a búzaszemes tanulmányi kirándulásokról.

B. I.

BÚASZEM ISKOLA

Mihály-napi vásár

Rége Mihály napján adtak számot a pásztorok arról, hogy mekkora volt a gyarapodás az állományban. A Búaszemben erre emlékezve rendezik meg a gyerekek a Mihály-napi vásárt. Fontos, hogy az elsősök szülein kívül felnőttek nem segíthetnek a gyerekeknek, sem a portékák elkészítésében, sem a vásári helytállásban. Volt itt minden: nyaklánc, hajtógép, zsákbamacska, kalap, pajzs, székely zászló, s ezernyi ötletes jószág, amit csak a gyermeki képzelet alkotni képes. Persze nem igazi, hanem búzaszemes játékpénzért vásárolták a gyerekek, és természetesen csak annak volt pénze, aki valamilyen áruval is megjelent a vásárban. S mire jó az egész? Álljon itt egy édesanya levelének néhány részlete:

„Nemrég jöttünk haza a Mihály-napi vásárról elsős kislíammal. (...) Segíteni mentem az elsősöknek, aztán már csak azt vettem észre, hogy jómagam is annyira élvezem a vásárt, mint egy gyerek! (...) Kisfiam mozgóárusként nagyon rövid időn belül el tudta adni portékáját, ami azt eredményezte,

A Mihály-napi vásáron kelendők voltak a királyi koronák is

hogy megvásárolhatta az általa kiszemelt dolgokat. (...) Nagyon köszönjük az élményt!”

B. A.

BÚASZEM ISKOLA

Kalendáriumi napok és András-napi bál

A Búaszemben az évkör ünnepein, a kalendáriumi napokon „felborulnak” a tanórák: olyan tevékenységekkel foglalkoznak a gyerekek, amelyek a mindennapi élet részei voltak, s amelyeket vissza kell csempészni napjainkba az emberhez méltó élet vágya okán.

Szeptemberben a szőlős kalendáriumi napon préselnek, októberben a búzas kalendáriumi napon búzát

vetnek egy kis földdarabon, miközben a vetésről, csírázásról tanulnak, s persze arról, hogy a búza miért jelentette a régi embernek az életet. Mások búzát őrölnek, kovással dagasztanak belőle és kemencében kenyeret sütnek. E napon persze a kenyérrel, búzával kapcsolatos dalok, zenék kerülnek elő, ezeket tanulják, éneklük a gyerekek és felnőttek.

András leteteti a hegedűt – tartja a népi mondás, s a Búaszemben is ezen a napon tartjuk – idén december 2-án – az adventi időszak kezdete előtti utolsó zenés mulatságot, Az András-napi táncházat, melyen a népzene-szereplők gyerekek és tanáraik muzsikálnak. A Búaszemben szeretettel várunk erre az alkalomra kicsiket és nagyokat. Érdemes megvárni a mulatság végét, hogy az adventi koszorú behozásának ihletett pillanatait megélhessék a gyerekek!